

JÁNOSHALMI HARANGOK

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
KIADVÁNYA

XII. ÉVF. 4. SZÁM

2009.
BÚCSÚ

www.szentanna.org

A papok éve: a megújulás esztendeje

Ha visszaélnék az egyházi intézménnyel és hatalmi eszközt csinálnak belőle, akkor elidegenítőleg hat. Ha azonban hitünk fényében, alapítójának, Jézus Krisztusnak, és meghirdetőjének, a pünkösdi Léleknak szándékát vizsgáljuk, ott nem ilyenek találjuk. Mert az intézmény a Húsvétkor megpecsételt Szövetséget szolgálja. Nem más, mint Isten szava az emberekhez, a kegyelem jele egyén és közösség számára, és a szeretet egységének kifejezője és valószínűsítője.

Az egyházi intézményben minden-

nek a személyes kegyelmi kapcsolatot és a szeretetet kell kifejezésre juttatnia, nincs itt helye a névtelenségnek, a mesterkedésnek, a személytelen bürokráciának.

Ne hagyj Uram, hogy megfedkezünk papjaidról. Ők a teid és a mieink. Te emeltd ki őket közülünk, hogy hírnökeiddé váljanak és közvetítőnké Feléd. Világosítsd meg őket, hogy ma is lássák, mi a hivatásuk értelme:

Téged adni a világnak! Adj nekik erőt, hogy a nép nevében bátran és büntetlenül álljanak Előtted: emberi kiállításuk hasson el Tehozzád.

Szent-Gály Kata

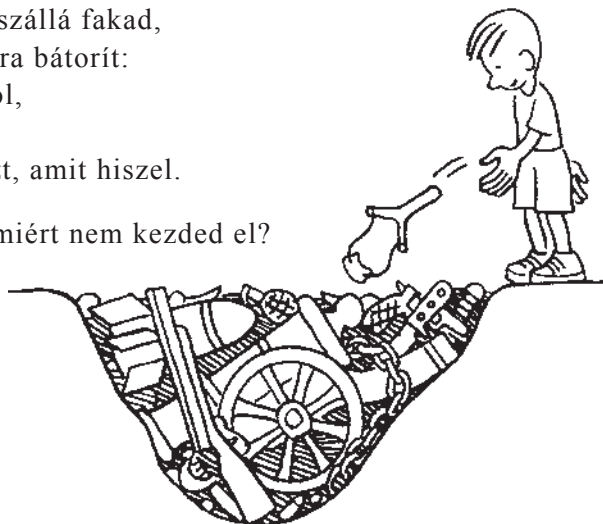
Kegyelem

Soha többé nem leszel nyugodt,
s nem lesz tiéd a nyárspolgári béke,
mert beléd hullott az Isten vetése
és azt kitépní nem lehet,
- vagy nem mered,
mert érzed, hogy éned jobbik része.

Azt megteheted, hogy soha nem kapárod,
hogy letaposod a kihajló ágot,
hogy nem öntözöd,
hogy szinte gyűlöled,
- de Harmat is van,
és néha akaratlan meglep.

És valahogy elindul benned
egy gondolat, egy szó, egy jóbarát, egy semmi,
s amit már kezdtél elfeledni,
vagy letagadni: újra él!
A gyökér,
a mag,
beléd szövődik és szállá fakad,
és vakmerő kalandra bátorít:
kilépni önmagadból,
az átlagosból,
komolyan venni azt, amit hiszel.

Tulajdonképpen, miért nem kezded el?

„...Kitalálták szándékukat...”

(Mk 6, 30-34)

Jézus tudja, mi az űzöttség, a mai ember betegsége. Mindnyájunk betegsége. Mint-ha csak korunkat ábrázolná a mai vasárnap evangéliumban.

Mi is a helyzet? Jézus tanítványai hit-hirdető útkjáról jönnek meg. Nem panaszkodnak a fáradságról, de Jézus tudja, hogy kimerültek. Ezért ő mondja: „Gyertek velem külön valamilyen csendes helyre, és pihenjetek egy kicsit.” (Mk 6, 31) Ő, a fáradhatatlan Mester észreveszi kimerültségüket. Ahelyett, hogy hősi lendülettel a láthatáron már gyülekező tömegek kiszolgálására üzné őket, „bárkába szálltak és elvonultak egy elhagyatott helyre, hogy magukban legyenek”.

Am az élet rafinált, nyomába szegül a pihenésre vágyónak. Űzi és hajtja, hogy szolgálja ki igényeit. És nem hagyja nyugodni. A mindig szemléletes és emberközelből író Szent Márk mondja, hogy a parton „sokan látták, amikor elindultak, és kitalálták szándékukat”. Úgy, hogy vágyott, „elhagyatott helyen” már várták az emberek, mert „mindenünnen gyalog odasiettek és megelőzték őket”. (Mk 6, 33) Hiába! Kegyetlen a tömeg. Nem hagyja nyugodni, akitől valamit remél.

Az a csodálatos, hogy Jézus nem utasítja el őket. Megsajnálja és kiszolgálja őket. Pedig átlát rajtuk, az indítóokaikon. Ezeknek a Jézus-keresőknek fogja mondani, hogy csak önmagukat keresik. „Bizony, bizony mondom nektek, nem azért kerestek, mert csodajeleket láttatok, hanem mert ettetek a kenyérből és jóllaktatok.” (Jn 6, 26) Ijesztő, hogy a látszólagos buzgalom mélyén észreveszi és leleplezi önzésüket. És, hogy mennyire igaza volt neki, bizonyítja a végeredmény: megbotránkoznak benne, zúgolódni kezdenek és végül elhagyják őt.

És ez az imádandó Jézus viselkedésében. Hogy ezeket a tisztulatlan lelkesedésű embereket, akik talán csak szenzációhajhászásból keresik őt, kiszolgálja, mert „megesett rajtuk a szíve”. Pihenőjét is feláldozza azokért, akiknél semmi eredmény nem ér el. Itt kell belelesnünk Jézus lelkébe, hogy az arra érdemteleneket is milyen emberséggel és szeretettel kezeli. Pedig kényes az alkalmatlankodók erőszakosságaival szemben. Hiszen példabeszédeiben utal erre, akár az éjszakában zörgető szomszédról (Lk 11, 7), akár az alkalmatlankodó özvegyről tesz említést. (Lk 18, 5)

Nem vesszük észre, hogy az űzöttség mennyire központi kérdés az életünkben. Csak arra gondoljunk, hogy a legtöbbször ez hangzik el életünkben: Nincs időm! Nem érek rá! Hát még milyen sokszor találkozunk ezzel, amikor hobbinkat akarjuk űzni, vagy tévét akarunk nézni, vagy más hasonlók miatt hányszor utasítunk el embereket magunktól (szülőik szülői szeretetre vágyó gyermekeiket), pedig talán nem olyan érdemtelenek, mint a Jézustól elpártoló tömeg volt. És mennyi kényszeredettség van bennünk, ha mégis szóba állunk velük, és milyen kurtán-furcsán intézünk el embereket és ügyeket. Micsoda lehetőségeket hagyunk ki ilyenkor?

Persze, hogy igazunk van: jogosultak vagyunk a pihenésre, a magunk ügyeivel való foglalkozásra, és természetesen kedvteléseinkre is. Ez az ember arca. De a világnak isteni fénytől átsugárzó arcra van szüksége, mely az űzöttségben is – ami az üldözöttség egy fajtája – megtalálja azt az örömet, amit Jézus így fejezett ki: Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, amit nyugodtan helyettesíthetünk így: Boldogok akik üldözést szenvednek a szeretetért.

Belon Gellért

H i v a t á s

Gyermekkorom zsenge éveiben sokszor gondoltam arra, hogy majd „pap leszek”. A serdülőkor közepén, amikor már pályaválasztási tanácsadók próbálták felkelteni a figyelmünket hová is menjünk, az az egykori kisfiú kihalt belőlem, mérges lettem, ha valaki emlékeztetett rá, s kerekén kijelentettem: minden leszek, csak pap nem.

Álmaim kertjében akkor Petőfire gondoltam; legszebb feladat a színészet, ott a helyem... Később irodalmi érdeklődésem növekedésével párhuzamosan, mindenképp magyar szakos tanár akartam lenni. Természetjáró útjaim felkeltették bennem a vágyat, milyen jó lenne, ha az egész életet a csend ölé, az erdőben tölthetném; erdész leszek, vagy erdőmérnök!

Aztán fél évvel az érettségi előtt megyek hazafelé a gimnáziumból, s hirtelen belém hasít a gondolat: pap leszek! Olyan erővel támadt rám ez az elhatározás, hogy hazatérve azonnal bejelentettem anyámnak: Anyu! Én pap szeretnék lenni! Anyám nem csapta össze a kezét, nem ugrott a nyakamba, véletlenül sem akart döntésemben befolyásolni, csak annyit mondott: hát ha ahhoz van kedved, fiam, akkor menj.

Most értem igazán tapintatos szeretetét... Ha valóban hívtak, akkor úgyis mennem kell, de ha a papság csak egy új ötlet pályaválasztási sorozatomban, akkor júniusig „kijózanodom”.

Nem józanodtam ki. Megírtam a felvételi kérelmet, hozzácsatoltam a plébánosi ajánlást, és mentem a felvételi beszélgetésre, hogy aztán ősszel már „isten foglya” leszek a Foglár utcában.

A hivatás kegyelme

Máig sem tudok számot adni erről a pilanatról. Mintha egy óriási mágnes magához vonzott volna ott a Nyár utca közepén,

és én nem tudtam neki ellenállni. Kénytelen voltam beismerni, hogy nem én „találtam ki” magamnak ezt a pályát, hanem valaki meghívott. A hivatást nem okos papok „ébresztik” a fiatalokban, a hivatás Isten ingyenes ajándéka.

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és arra rendellek, hogy munkátokkal gyümölcsöt hozzatok; maradandó gyümölcsöt.” (Jn 15, 16)

Az Öszövetség nagyjai egytől egyig Isten kiválasztott, Istentől meghívott emberek. Mózes az a csipkebokorból szőlítja meg az Úr, Izaiás a templomban hallja a hívó hangot. Jeremiás pedig napnál fényesebben jegyzi föl meghívása történetét: „Mielőtt megalkottalak anyád méhében, már ismertelek, mielőtt megszülettlél volna, fölszenteltelek és prófétául rendellek a nemzetek javára.” Jeremiás jajgat, ifjúságára hivatkozik, de Isten bátorítja: „Ne félj tőlük, mert veled vagyok és megoltalmazlak.” (Jer 1, 4-8).

Isten nem magához szólítja azokat, akiket meghív, hanem küldetést bíz rájuk, feladatot ad nekik. Isten nem azt mondja, hogy „gyere ide!”, ő arra kéri a meghívottat, hogy „menj”.

Jézus „stílusa” ugyanilyen. Kiszólít a halászbárkából, a vámszedőasztal mellől. Nem azért, mert tökéletes vagy, mert megfelelsz neki, mert rászolgáltál a meghívásra... Ingyenes kegyelem az ő hívása, nekünk csak az a dolgunk, hogy jó fülünk és nyitott szívünk legyen. A hivatásapó-lás ennek a két „kémlényilásnak” a tisztán tartása.

A hivatás szépsége

ebben a Jézusra figyelésben rejlik. Minél jobban szeretünk valakit, annál inkább figyelünk a hangjára, boldogan vessük szívünkbe szavait, bízunk benne.

Akik Jézus nyomába szegődtek, akik három évig hallgatták őt és látták cselekedeteit, akik részesültek Húsvét fény sugarában, azok vidáman, lelkesen hirdették az örömhírt, amit barátjuk rájuk bízott.

A keserű pap önellentmondás. Akinek Jézus a barátja és evangéliumot hirdet, annak fénylő arcú emberré kell válnia... A pap nem a munkahelyére megy, ha a templomba indul, hanem a barátjához, akit szeret és akit másokkal is próbál megszerettetni. A pap: Isten „megszállottja”! Ő az az ember, aki Jézus örömeivel a szívében „visszamosolyog az emberre, visszamosolyog az Istenre”. (Mécs L.)

Persze ebben a folytonos égésben a pap is kimerül. Elfárad. Hiszen maga Jézus is elfáradt, annyira kimerült, hogy a viharos tavon is aludni tudott a csónakban, csak barátainak aggodása ébresztette fel.

A test elhasználódik, megbetegszik, öregszik, a hang halkul, az idegek kopnak – ilyenkor hol van a „hívás szépsége”? Pedig ez az idő a legnagyobb „alkalom” Jézus megmutatására.

A hívás szenvedése

Sokszor mondom baráti körben, mostanság „gyanús az a pap, aki egészséges”. Azonnal hozzáteszem, alig van ilyen. Nagyon is megbízhatóak vagyunk... Nézem testvéreim arcát, figyelem sorukat. Egyikük életéből sem hiányzik a kereszt. A betegség, a szenvedés keresztje, amit egy üzemben „munkahelyi ártalomnak”, az Egyházban „odaadott életnek” neveznek.

Jézus belehalt a szeretetbe. A hivatással járó szenvedések fényes jelei annak, hogy megpróbáljuk Őt hűségesen követni.

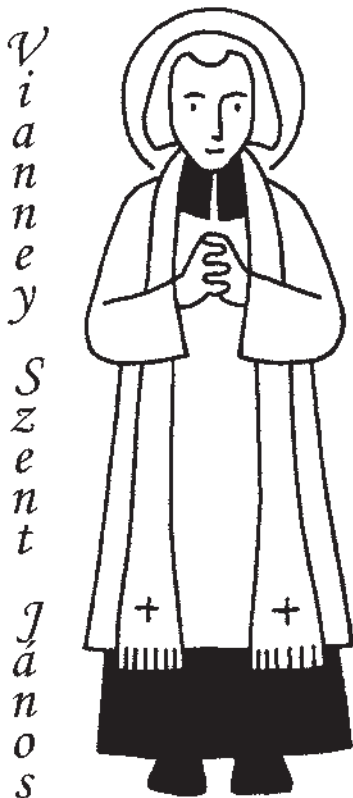
Amikor Ananiás vonakodik attól, hogy Pál házába menjen, az Úr így biztatja: „Menj csak, mert őt választottam eszközül, hogy nevedet hirdesse a pogányok, királyok és Izrael fiai előtt. Megmutatom

majd neki, mennyit kell értem szenvednie.” (ApCsel 9, 16)

Minden szenvedés: néma prédikáció, s nagyobb erővel hat az Istent keresőkre, mint egy nagyhangú, okos előadás. És ha a szenvedő ki tudja nyitni a száját, s dadog valamit, akkor Isten ékesszólása lesz az a dadogás. A szenvedő embernek megtisztulnak a szavai, hiteles lesz a beszéde, hiszen egy adott keresztben igazolta azt.

„Az én igám édes, és az én terhem könnyű” – ez Jézus ajánlata. Gyönyörű szolgálat. Mint ahogy gyönyörű szolgálat az orvosé, a mérnöké, a tanaré, az ügyvédé, a bányászé és a közértesé – mindenkié – aki az embereknek adja magát.

Enzsöl Ellák

Szűz Mária anyja, Szent Anna

Az Újszövetség semmit nem mond Szűz Mária szüleiről. Egy 2. századi apokrif szerint Mária édesanyját Annának (jelentése: kegyelemmel áldott), apját pedig Joachimnak (Isten megvigasztal) hívták.

A legenda elbeszélése szerint Szent Anna szüleit Stolanusnak és Emerenciának hívták, és Betlehemben éltek. Anna a Názáretben élő Joachimnak lett a felesége, s mindketten Júda nemzetségéből és Dávid házából származtak. Húsz évig éltek már együtt, de nem volt gyermekük. A vagyónukat három részre osztották: egy részt maguknak tartottak meg, a másik részt a templomnak és a papoknak adták, a harmadik részt pedig szétosztották a szegények között. Gyermektelenségük fájdalmát tovább fokozta egy eset: a templomszentelés ünnepére fölmentek Jeruzsálembe, és Joachim áldozati ajándékot akart felajánlani, de egy Iszakár nevű pap vizsgálta az ajándékot azzal a megokolással, hogy bűnös kézből nem fogadják el. Joachim házasságának terméketlenségét ugyanis bűnössége nyilvánvaló jelének látta. Joachimot ez a megszegyenyítés olyan érzékenyen érintette, hogy hazatérve elhatározta: nem marad többé a városban, hanem elbujdosik az erdőkbe és a mezőre a pásztorok közé. És így is tett. Nem sokkal később azonban megjelent neki Isten anyala és megvigasztalta. Megígérte neki, hogy imádságaiért és alamizsnáiért Anna gyermeket szül, mégpedig egy leányt, akit majd Máriának kell nevezniük. Az angyal azt is megmondta, hogy a gyermek fogantatásától fogva telve lesz Szentlélekkel. Szava igazsága mellé jelül azt adta, hogy Joachim menjen föl Jeruzsálembe hálát adni Istennek, és a templomban, az Aranykapunál találkozni fog a feleségével, akit ugyanígy angyali jelenés indít arra, hogy a templomba menjen. Úgy is történt. Joachim és Anna az Aranykapunál találko-

tak, boldogan elmondták egymásnak a látomásukat, majd hálát adván Istennek, visszatértek otthonukba, Názáretbe. Anna az ígéret szerint fogant és megszülte a kisleányt, akit Máriának neveztek el. Joachim ezután hamarosan meghalt. Anna másodszor is férjhez ment egy Kleofás nevű férfihöz, kitől ismét lánya született, és azt is Máriának nevezték. Kleofás halála után Anna harmadszor is férjhez ment egy Salamon nevű férfihöz, akitől újra leánygyermeket szült, és e harmadik leányt is Máriának nevezték el.

A legenda – az apokrif szerzőktől vett értesülések alapján – így részletezi Jézus rokonságát: az a Mária, aki Anna második házasságából született, később Alfeus felesége lett, és négy fiút szült: a fiatalabb Jakabot, Júdás Tádét és a Zelóta Simont, akik Jézus apostolai lettek, valamint a Justusnak nevezett Józsefet, aki Jézus tanítványa volt. A harmadik Mária, akit atyja után Szalóménak is hívtak, Zebedeus felesége, Jakab és János apostol anyja lett. Ezek az adatok természetesen nem fedik a történeti valóságot, de azt a hívő és szeretettel teljes gondoskodást jelzik, ahogy a hagyomány próbálta értelmezni az evangéliumokban is előforduló „Úr rokonai kifejezést.

Krisztus, Mária és Anna Caravaggio festményén

A legenda azt is tudja, hogy Anna még élt, amikor a Szentcsalád Nagy Heródes halála után visszatért Egyiptomból, és megláthatta a kicsi Jézust. Lelkét angyalok vitték Ábrahám kebelére, s mikor az Úr Jézus fölment a mennybe, őt is a mennyországba vitték.

Illyés Andrásnál olvasható Szent Anna legendája végén: „Amiképpen a víz annival tisztább, amennyivel a szép forrásához közelebb merítették, úgy Szent Anna annival nagyobb tisztasággal részesült

a jószágos cselekedetekben, amennyivel közelebb volt a minden jószágos cselekedeteknek kútfejéhez, a Jézus Krisztushoz. Ily kedves lévén azért Szent Anna asszony az Isten előtt, kérjük őt, legyen szószólónk ő Szent Fölségénél, és minékünk nyerjen végig megmaradó szent malasztot, hogy holtunk után mindörökké örvendezvén, dicsérhessük az Úristent a mennyei boldogságban. Istenünk, ki Szent Joachimot és Szent Anna asszonyt arra választottad,

hogy tőlük szülessék Egyszülött Fiad édesanyja, az ő közbenjárásukra kérünk, add meg, hogy elnyerhessük az üdvösséget, melyet minden nép számára ígértél."

Az Egyház megújulásának esztendeje

A Szentatya június 19-én nyitotta meg a papok évét a Szent Péter Bazilikában tartott ünnepi vesperás keretében. Az év 2010. június 19-én zárul a Szent Péter téren a Papok Világtalálkozójával.

Az év során Benedek pápa a világon élő valamennyi pap védőszentjének nyilvánítja Vianney Szent Jánost.

Ebben az évben a papok nem önmagukat ünneplik, hanem a hívekkel együtt a papság szentségét. Az év során újból fel kellene fedoznunk a papság lényegét és szépségét. A papok éve nemcsak a papoknak, hanem mindenkinek fontos. Az elkövetkező időszak a papok megszentelődésének, s így az Egyház megújulásának kezdete lesz.

A Szentatya üzenete a papok évré

A mai papoknak Vianney Szent János, az arsi plébános példája által kell megtanulniuk, hogyan azonosulhatnak teljesen saját feladatukkal – hangsúlyozza a pápa. A levélben a Szentatya a világiakkal való együttműködésre, a püspökökkel és a paptestvérekkel megélt egységre buzdítja a lelkipásztorokat. Ki kell használni az „új tavasz” lendületét is, amelyet a lelkiségi mozgalmak létrejötte jelent az egyházban. A pápa az egyházi személyek által elkövetett hibákról és mulasztásokról is szót ejt.

Mint írja, az ilyen eseteket nem lehet eléggé sajnálni. Ezek leküzdéséhez nemcsak a gyengeségek beismerésére van szükség, hanem arra is, hogy a nagyszerű papok példájában örömmel ráismerjünk Isten ajándékára. A pápa hangsúlyozza: a bűnbocsánat szentségét újra a lelkipásztorok középpontjába kell helyezni. „Az arsi plébános korában Franciaországban a gyónás nem volt sem egyszerűbb, sem könnyebb kérdés, mint napjainkban” – fogalmaz az üzenetben a Szentatya. Prédikációival és mindennapi jelenlétével Vianney Szent János mégis egyre több embert az egyházhoz tudott vonzani.

„Ha az Istennel való egység problémájával minden keresztény szembesül, még élesebben vetődik fel ez a papok esetében, akik egyre kevesebben, de mindenképpen túl kevesen vannak a feléjük irányuló igényekhez képest. Természetesen minden pap elsősorban maga felelős a saját megszentelődéséért, de az a hívő közösséget is nagyban érinti. Egy-két méltatlan pap példája súlyosan csorbíthatja az Egyház szavahihetőségét; másrészt viszont a közösség lelki együttérzése hatalmas támaszt jelent a papnak mind a lelki életben, mind az apostolkodásban. A papok éve tehát nemcsak a papoknak, hanem mindenkinek fontos” (Federico Lombardi). *Magyar Kurír*

A káplán atya búcsúztatása

Június 28-án, a 10 órasi szentmise keretében búcsúztunk el Kaló Krisztián káplán atyától, aki egy évig működött Jánoshalmán. Innen a bócsai plébániára került plébánosnak. Hálásan köszönjük itteni szolgálatát, és kérjük Isten áldását további munkájára.

Új káplán érkezése

Gyöngyösi Balázsnak hívnak. 1980-ban láttam meg a napvilágot Budapesten. Az általános iskola elvégzését követően Esztergomba kerültem a ferencesek gimnáziumába. Az érettségi után jelentkeztem a ferences rendbe, ahol hét szép évet töltöttem el szerzetesként. Laktam Szegeden, Budapesten, Szécsényben és néhány hónapot Kárpátalján. Három évvel ezelőtt jelentkeztem a Kalocsa- KecsKeméti Főegyházmegyébe. Az Érsek Úr akkor gyakorlatra Tiszakécskére küldött Menyhárt Sándor atyához. Ott töltöttem az elmúlt három évet: kettőt kispapként egyet újmisésként. Tavaly nyáron szenteltek pappá. Várakozással és örömmel érkeztem Jánoshalmára. Remélem, itteni munkámmal is előbbre tudom majd segíteni a közösség életét.

Balázs atya

B ú c s ú z o m

"Az élet örök búcsúzás. Ó bár csak tudnánk távozáskor fényt hagyni, mint a Messiás!" Leginkább Mécs László gyönyörű versének ezen sorai foglalkoztatnak, miközben a búcsúzásra készülök. A elmúlt 12 esztendőben óriási felelősségként nehezedett a vállamra Jánoshalma és a környező települések lelkipásztori szolgálata. Vajon sikerült-e betölteni azt a küldetést, melyre az Istentől jövő hivatásom szól? Vajon fel tudtam-e ragyogtatni Isten szeretetét, irgalmát, jóságát és nagyságát a rám bízottak előtt? A kérdésekre a választ nem tudom megadni, csak azt, hogy törekedtem minderre. Emberi gyarlóságaim és hibáim minden bizonnyal rontották az eredményességet, melyért mindannyiuktól bocsánatot kérek, de ennek ellenére is mindig éreztem, hogy a hívek szeretete és imája képes pótolni azt, amit nem sikerült megvalósítanom a magam erejéből.

Nehéz szívvel, de a jó Isten akaratát elfogadva és benne bízva hagyom el Jánoshalmát és készülök Budapestre, a Biboros úr által kijelölt új állomáshelyemre. Szeretettel kérem, hogy imádságaikkal továbbra is kísérjenek, mert csak az imáságos háttér képes biztosítani a lelkipásztori munka eredményességét. Ígérem, hogy én is szívből meg az itt töltött éveket és mindazokat, akik közel kerültek hozzám.

Rónaszéki Gábor

H a m a r o s a n é r k e z e m

Kedves Jánoshalmi Testvérek!

Ez az első alkalom, hogy megszólalhatok a jánoshalmi hívek előtt. Mint tudják, érsek úr augusztus 1-i dátummal Jánoshalmára helyezte a hívek lelkipásztori szolgálatára. Magamról így előzetesen csak annyit mondok, hogy eredendően mély-

kúti vagyok, piarista diák voltam Kecskeméten, katonaidőmet Marcaliban töltöttem, a teológiát pedig kis részben Szege-den, nagyobb részt Budapesten tanultam. 1992-ben szenteltek pappá. Voltam Baján és Kecskeméten káplán, és immáron 10 éve sükösdí plébános vagyok-voltam.

Izgalmas várakozás van bennem, vajon mit tartogat számunkra kölcsönösen a jövő a jánoshalmi hívek körében. Ez azonban igen hamar kiderül, hiszen rövid időn belül személyesen leszek már jelen.

A Jánoshalmi Anna Búcsúhoz (egyébként Sükösdön is tartunk Anna Búcsút) sok kegyelmet, Isten áldását, szép ünnepet kívánok mindenkinek!

Binszki József (még) sükösdí plébános

A szórakoztatás művészei

Pünkösdhétfőn ismét vendégünk volt a világhírű Vivat Bacchus Énekegyüttes. A nagyszámú érdeklődőre való tekintettel, a plébánia belső udvarából a külső, nagyobb udvarra kellett áthelyeznünk a Kerti Hangverseny színterét. A profizmus, a tudás, a humor és a másoknak örömet szerezni akarás újból fergeteges hangulatot teremtett minden résztvevő nagy meglepedésére. Köszönjük!

12 év bibliás tanulmányok

A 12. tanévet fejezte be júniusban a Bibliaórásk csoportja. Ez alkalmából kiosztottuk számukra az "érettségi bizonyítványokat", melyek tanúsítják lelkes hozzáállásukat és érdeklődésüket Isten üdvösségünket szolgáló jó hírével kapcsolatban.

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

Keresztény édesanyák és édesapák

Június 24-én a Szent Mónika és a Szent József Kör közös programot szervezett Szentkatán. Az édesanyák hívták meg különleges vendégségbe az édesapákat, hogy az együttlét során erősítsék egymás hitét és gyermekeikért való áldozatvállalásukat. A közös imádság és a közösség ereje mindenki számára igazi lelki feltöltődést jelentett. Megtapasztaltuk, hogy az átbeszélgetett és egymással megosztott problémák és nehézségek könnyebben tudnak megoldódni.

Jánoshalmi Napok

A vajdasági Szenttamásról érkezett hímező asszonyok az ünnepi forgatógot ott hagyva, lecsendesdve, találtak alkalmat egy közös imára a templomunkban.

Szombaton egész nap sokan keresték fel az Összefogás Jánoshalmáért Egyesület sátrát, ahol a kézművesség különböző ágai, arcfestés és cseré-bere lehetőség várta a gyerekeket, fiatalokat és a felnőtteket.

M i s s z i ó

Szeptember közepén plébániánk is bekapcsolódik a Szent Pál éve kapcsán meghirdetett egyházmegyei misszióba. Szeptember 18-án, pénteken délután kezdődnek a programok

udvarán lesz kerti ünnepség, mely lehetőséget ad a közösségekkel való közelebbi megismerkedésre, és a szeretetben való együttlétre, értelmes szórakozásra.

a Kulturális Központban Binszki József plébános úr megnyitójával és Dr. Olafsson Károly Placid bencés atya előadásával. Ezt követően orgonahangverseny és közös szentmise lesz a

Este vallásos fiatalok koncertjén vehetünk részt. 20-án vasárnap délelőtt 10 órakor ünnepi szentmisét közvetít a Katolikus és a Kosuth rádió a

templomban. Másnap, szombaton délelőtt a Molnár János utca elején folytatódnak a programok, ahol különböző egyházközségi közösségek mutatkoznak be az érdeklődőknek. Lesz "Meghallgatlak Sátor", ahol papokkal és lelkipásztorokkal lehet majd beszélgetni. Délután a katolikus iskola

jánoshalmi templomból, melyet Dr. Bábel Balázs érsek úr celebrál. A részletes programokat plakátokon és szórólapokon fogjuk eljuttatni mindenkihez. Szeretettel hívunk és várunk mindenkit, hogy a hitben megerősödvé, valóban Krisztus tanúivá válhassunk a világ számára.

U n o k a t á b o r

Néhány hónappal ezelőtt született meg Rónaszéki nagymama 45. unokája. Az unokák minden évben egy hétig plébános nagybátyjuknál nyaraltak Jánoshalmán. Idén nyáron volt az utolsó unokatábor, tekintettel arra, hogy Gábor atyát Budapestre helyezték. A gyerekek a hittantermekben voltak elszállásolva, s a plébánia nagy udvara biztosított lehetőséget a játékokra és a vetélkedőkre. A Rónaszéki unokák ezúton fejezik ki köszönetüket ezért a lehetőségért: "Köszönjük Jánoshalma!"

Professzorok látogatása

Július 8-án látogattak Jánoshalmára és a szentkatali tanyavilágba a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának professzorai. A vidék szépsége, nyugalma és jó levegője maradandó élményt nyújtott a budapesti nyüzsgő életből érkezőknek. A kikapcsolódás, a jó hangulatú vendéglátás, valamint az értékes beszélgetések megérlelték bennük azt a vágyat, hogy a jánoshalmi kirándulást többször is megismételjék.

Szentkatali keresztszentelés

Június 2-án szenteltük fel a Borota és Jánoshalma közötti "határút" mentén álló, gyönyörűen felújított úti keresztet. A felújítást a Szarvas család végeztette el. Hálásan köszönjük nagy-lelkű felajánlásukat. A felszenteléskor a Szent József Kör tagjaival imádkoztunk a borotai és a jánoshalmi hívekért.

Szeressétek nagyszüleiteket!

Istenem, miért nem látják az emberek, mennyire feledékenyek?

Mily könnyen elfelejtik, kiknek annyit köszönhetnek:

a drága nagyszülőknek!

Nem tudják megbecsülni, mily szerencsések, hogy élnek.

Eberek! Nyissátok fel végre a szemetek, és emlékeztek!

Ők a jövőtök is, nemcsak a múltatok,

Azzá váltok, amiket tőlük tanultatok.

Gondoljatok arra: „Mily szerencsés vagyok, hogy nekem ez megadatott.”

Oly sokszor hallom: - Fel kellene hívnom!, - Meg kellene látogatnom!

Ne halogassátok! Cselekedjete! Tegyétek, míg tehetitek!

Szeressétek nagyszüleiteket!

Az idő rohan, s mire észhez térsz, már késő!

Akkor már késő mondani, hogy szeretlek, késő simogatni a kezüket.

Még meg sem születted, ők már szerettek!

Mikor megszületted, mennyire örültek!

Vigyáztak rátok, míg a szülők dolgoztak,

Átadták minden tudásukat!

Nem könyvekből, de meséltek, meséltek csodaszépeket.

Szeressétek hát nagyszüleiteket!

Ott voltak minden fontos lépésedknél, életetek minden fontos döntésénél!

Tanácsot adtak, ha kértetek, ne hagyjátok hát magukra őket!

Kezeiket simogassátok, arcukat csókoljátok, szereteteket nekik átadjátok!

Életükben is szeretni kell őket, ne vonjátok meg, mi élteti őket!

Inkább szeressétek nagyszüleiteket!

Családi nap Szentkatán

Július 18-án, szombaton az Összefogás Jánoshalmáért Egyesület és a Fokoláre lelkeségi mozgalom közös szervezésében immár harmadik alkalommal rendeztük meg a családok közös ünnepét

Szentkatán, a Csizovszki tanyán. Mindezzel szeretnénk tanúságot tenni a család és a házasság szentségének nélkülözhetetlen fontosságáról. Július 18-án 3 bográcsban főtt az ebéd. Egész nap volt játék, kacagás,

és sok lehetőség, hogy az egymás iránti szeretetünket kifejezhessük. A rekkenő hőség ellenére is nagyon jól éreztük magunkat mind a 86-an. A nap végén érkezett ézengéssel kísért kiadós eső mindannyiunkat felfrissített, de a programot nem tudta elmosni.

Katolikus iskolában történt

A felső kép a tanévzáró szentmisén készült. A jobb oldali képen a ballagó diákok az élet vonatára átvették menetjegyeiket. A ballagó diákok közül PRO MERITIS díjban részesült 8 évi kitűnő tanulmányi eredményéért Lengyel Márk, példamutató magatartásáért, szorgalmáért Heibl Adrienn. CARLO ACUTIS diákoththoni díjban Fejes Judit Franciska részesült. PRO SCHOLA díjat Jacsó Károly kapta, aki erkölcsi támogatása mellett anyagilag is segítette az iskolát.

Iskolai életünk egy esztendeje újra lezárult. Ez alkalom arra, hogy számvetést tartunk az elmúlt hónapokról és felvázoljuk a jövőt. Ez a visszatekintés nem csupán a diákokra vonatkozik, hanem tanárookra és szülőkre egyaránt. Mindannyiunknak végig kell gondolnunk a saját felelősségünket.

Visszatekintve az elmúlt 9 és fél hónapra, hálaadással és örömmel mondhatjuk, hogy alapvető céljainkat elértük, feladatainkat teljesítettük, nyugodt körülmények között folyt a tanítás.

Iskolánk életében ez volt az első év, amikor Kiss Györgyné, Klárka néni mindennapi jelenléte nélkül végeztük felada-

tainkat. Személyisége sokszor hiányzott. Ez úton is hálásan köszönjük, hogy mindig nyitott volt, és bármikor bizalommal fordulhattunk hozzá.

Tanulóink többsége tanulásban és viselkedésben jól teljesített.

186 diáknak állítottunk ki bizonyítványt.

Iskolánk tanulmányi átlaga 3,77. Legjobban a 4. és a 6. osztály teljesített 4,02-os átlaggal.

34 gyermek ért el kitűnő tanulmányi eredményt.

8 tanulóknak került elégtelen osztályzat a bizonyítványába.

A tanulók teljesítményét nagyban befolyásolja a hiányzások gyakorisága.

Intézményünkben az 1 főre jutó mulasztási átlag: 10 nap.

Kollégáim sok energiát fordítottak tehetésgondozásra. A háziversenyek mellett, az iskola falain kívül is megmérettünk tanulóink tudását. Büszkék vagyunk eredményeikre.

Gyermekeink részt vettek a Szent Cecília XI. Ének-Zenei találkozón, valamint a Blockflötések XVI. Megyei Találkozóján, ezzel is öregbítették iskolánk hírnevét. A zenekar tagjai: Fenyvesi Vanessa, Hegedűs Réka, Lancsárovics Friederika, Roszinszki Cintia, Kiss Renáta, Benkő Zoltán, Enesei Dániel, Enesei Márton, Csesznegi Katalin. Vezetőjük Mészáros Gábor.

Két csapat is képviselte iskolánkat a Katolikus Iskolák Országos Természetismereti Versenyén. Az egyik csapat a kiemelkedő harmadik helyezést érte el, a másik dicséretben részesült. Csapatta-

gok: Fenyvesi Evelin, Taskovics Renáta, Miskolczi Zsolt, Czímber Nikolett, Kiss Balázs, Kiss Bálint. Felkészítőjük: Hefner Istvánné

A hatodik osztályos tanulók négy fős csapata továbbjutott a Katolikus Iskolák Takáts Sándor Országos Történelmi Versenyének második fordulójába. A csapat tagjai: Fenyvesi Evelin, Taskovics Renáta, Miskolczi Zsolt, Simon Imre. Felkészülésüket segítette: Jacsóné Szabó Erika

Jánoshalmán szervezték meg a kerületi hittanversenyt, ahol iskolánk csapata 2. helyezést ért el, Arnold Fülöp irányításá-

val. Versenyzőink: Bogdán Alex, Kovács Kitti és Simon Imre.

A Kaán Károly Természetismereti verseny megyei fordulóján Hegedűs Réka 3., Miskolczi Zsolt 5. helyezést ért el. Munkájukat segítette Hefner Istvánné.

Az Apáczai Kiadó szervezésében, Kecelen területi versenyen vettek részt alsósaink. Matematika, valamint nyelvtan-helyesírás tárgyából mérték össze tudásukat.

Kiemelkedő helyezést ért el Horváth Marcell matematikából 2., és Kiss Pető Apor nyelvtan-helyesírásból 4. helyért járó jutalmat hozta haza. Felkészítő pedagógus Kovács Ágota, Csapóné Sarok Enikő.

Kecskeméten szervezték meg a megyei KRESZ és közlekedési versenyt. A jánoshalmi csapatot Fenyvesi Evelin, Taskovics Renáta, Ballai Roland és Lengyel Márk képviselte. Az országos versenyt Egerben rendezték, ahova az egyéni

teljesítmények alapján válogatták össze a diákokat. Az egri csapatba nagy büszkeségünkre Lengyel Márk is bekerült.

KISOKOS országos levelező versenyen szép eredményt értek el tanulóink. Farkas Gréta, Horváth Marcell, Stibrik Ádám, Faddi Tamás, Hunyadi Dávid, Dugolity Cintia és Rada Adél.

Siket Tanulók 27. Borbély Sándor Országos tanulmányi versenyén Bozóki Eszter 1. helyezést ért el, Tóke Viktória szurdopedagógus közreműködésével

Sportolóink az Espereskerületi Hittanos Teremlabdarúgó tornán 5-6. osztályos korcsoportban első helyezést értek el.

A fiú labdarúgók, Göndör-kupa megyei döntőjébe jutottak. A szép teljesítmény Komáromi Róbert testnevelőnket dicséri.

Ebben az évben is valamennyi diákunk felvételt nyert az általa választott intézménybe. A tanulók több mint a fele, 55,5% szakközépiskolában, 28% szakképző iskolában és 16,5% gimnáziumban folytatja tanulmányait.

Az év folyamán is tovább szépült az iskola és az óvoda épülete.

Szeretném megköszönni fenntartónknak, Dr. Bábel Balázs érsek úrnak gondoskodó támogatását, amellyel működésünket biztosította és a felújításokat finanszírozta, aminek egy része már elkészült: két terem, valamint az óvodában nyílászárók cseréje. Nyáron a felső folyosó kifestésére, és az óvodai nyílászárók mázolására kerül sor.

Gábor atya bátor kezdeményezésének köszönhetően megújult a kápolnánk, ahol napközben az Uristen közelében diák,

tanár egyaránt megpihenhet.

A bejáratnál szemben látható csodálatos Szent Anna-dombormű Tóth Sándor iparművész alkotása, amely Kiss György-

né igazgatóné ötlete alapján készült el. Az anyagi háttérrel Nemes Lajos kanadai jótévedők biztositotta.

Szeretnék köszönetet mondani: lelki életünk irányításáért, a reggeli áhítatokért Rónaszéki Gábor plébános atyának, Kaló Krisztnán atyának és Arnold Fülöp diakónusnak, a magas szakmai színvonalú logopédiai munkájáért Lehoczki Emókének és Dr Ádámné Breckska Mária védőnőnek lelkiismeretes munkavégzéséért.

Köszönet a színvonalas fellépésekért a Felső-bácskai Művészeti Iskolának, minden kollégámnak, óraadó tanárunknak, az iskola valamennyi dolgozójának egész évi fáradozásáért, szolgálatáért.

A legnagyobb köszönet a szülőknek szól, hogy együttműködtek velünk, segítették munkánkat. Külön is köszönjük a szülői bálon és a kerti ünnepségen való részvételt, anyagi támogatást.

A tanév befejeztével a leendő elsősöknek játékos délelőttöt szerveztünk, ahol megismerkedhettek a tanító nénikkel és osztálytársikkal.

Az iskola dolgozói május 29-én kerékpárokkal keltek útra az Ódor tanyára. Ódor István bensőt melengető fogadását ezúton is köszönjük. A tanyán volt játék, beszélgetés, csavargás és finom ebéd.

Kiskörén táboroztunk!

A kiskörei Plébánián szálltunk meg július 6-11-ig.

Sok érdekes programon vettünk részt a napok során.

Izgalmas foci meccseket játszottunk hol a forró homokon, hol a hűvös tornateremben. Akadt kisebb nagyobb baleset is... de átvészeltük.

A kerékpártúra a Tisza-tó gátján, gyönyörű környezetben kissé fárasztóra sikeredett, de egymást segítve és Tibi bácsival, megoldottuk a problémákat... Madó néni „újra élhette gyerekkorát” a fűben fekve. Tündi néni szerencsésen kipróbálhatta az összes kerékpárt, amely hatalmas „élményt” nyújtott számára.

A strand tetszett a legjobban szinte mindenkinek, hisz tele volt csuda jó dolgokkal.

A vízi bicikli felemelő élményt nyújtott

úgy a kicsiknek, mint a nagyoknak.

A strandon és a vízben a sulyom sok gyerek lábát megszurta, azonban Erika néni a szakszerű rendelésén a tüskéket eltávolította, így mindenki épen és egészségesen tért haza Jánoshalmára.

Meglátogattuk Kisköre egyik látványosságát, a Vízlepcsőt, ahol a hajószilip, duzzasztómű és az erómű működését ismerhettük meg. Másnap találtunk egy parkot, ahol számháborúztunk. Legjobb szereplőink Tündi néni, Marcika, Imre, Gabika, akik a végsőkig kitarottak annak ellenére, hogy a „vesztes” csapatban játszottak. Erika néni csapata nyerte a játékot, akik rutinosan mozogtak a terepen. Madó néni játszotta a felügyelő szerepét, miközben figyelt arra is, hogy a játék sportszerűen zajljon.

A tábor hetében végig készséges segít-

ségünkre volt Tóthné Csibra Erika kiskörei óvónő. Ezúton is köszönjük a tartalmas programok szervezését! Erika néni vezetett be minket a kosárfonás rejtelmibe. Miközben a nagyok fociztak, csoportokban meglátogattuk a Tájházat, ahol a szőnyegszövés tudományát ismerhettük meg és gyakorolhattuk is.

Az utolsó estét táborúttal zártuk, ahol szalonnasütés, ének és külön csapatok jelenetei zajlottak le. Úgy gondoljuk, hogy ez a tábor mindannyiunkban emlékezetes élményeket hagyott. Születtek barátságok kicsik és nagyok közt.☺

Szívesen emlékszünk a...

-Vízi biciklire

-Kerékpártúrára

-Horgászatra

-Vízerműre

-És az itt töltött órákra.

Köszönjük Ferencz Károly plébános atya nagylelkűségét, aki rendelkezésünkre bocsátotta a plébánia területét, ahol igazán jól éreztük magunkat.

Bízunk benne, hogy jövőre is sor kerül a tábor megrendezésére.

Örömmel vettük volna, hogyha több lett volna a jelentkező. De így is egy jó csapat alakult ki.

☺☺Jövőre is várjuk a jelentkezőket! ☺☺

Kovács Márk, Taskovics Renáta, Papp Dávid.

Van-e kikapcsoló gomb?

Egyszer valahol egy előadás után - ahogy ez máskor is lenni szokott - valaki fölített egy kérdést.

- Atya, mondja, mit csináljak, állandóan ezeket a vacak tévéműsorokat kell nézni!

Úgy emlékszem, arról beszéltem az előadásban, hogy a gyermekeket elsősorban az életre kell nevelni, nem pedig egyszerűen életrevalónak. Az életre nevelés azt jelenti, hogy segíteni kell őket, tudják boldogan leélni a maguk életét. Ne menjenek elébe a haláluknak. Tudják kivárni az életük befejeződését. Tudjanak értelmesen élni. Tudjanak törekedni harmóniára, boldogságra. Az életrevalónak nevelni azt jelenti, hogy segítük őket, hogy minél sikeresebbek legyenek, lehetőleg minél hamarabb, minél kevesebb ráfordítással, minél kisebb erőfeszítéssel.

Ilyenkor mindig eltűnődöm, mit is várnak a szülők az iskolától. Nagyon ritkán lehet azt hallani, hogy "Tanár úr, tanárnő, segítsen, hogy a gyermekem boldog lehessen!" Sokkal többször hallja a pedagógus, tegyen meg mindent, hogy a gyermek

minél előbb érvényesülni tudjon. Az érvényesülés, a boldogulás nem ugyanaz, mint boldognak lenni. Persze, nem t a g a d o m, hogy szükséges mindenki bontakoztassa ki a képességeit, amennyire csak lehetséges, hiszen felelő-

sek vagyunk mindannyian az adottságainkért, a tehetségünkért a tehetség, a képesség Isten adománya.

"Mindig ezeket a vacak tévéműsorokat kell nézni!" Hallom még most is az asszony hangját. Mert igyekszünk a felelősséget áthárítani a körülményekre, a környező világra, a bennünket elárasztó reklámözönre, meg a képernyőről szinte mindenhová betörni akaró erőszakáradatra.

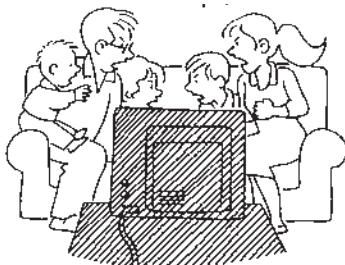
Megkérdeztem: Tessék mondani, jó a maguk televíziója?

- Igen, kitűnő készülékünk van, Samsung, nagy képernyős, távirányítós.

- Aztán kikapcsoló gombja van-e? Kérdezem tovább. Mert olyan tévét nem szabad venni, amelyiket nem szabad kikapcsolni!

Tulajdonképpen arról van szó, hogy van-e nekünk kialakult, kikristályosodott értékrendünk. Tudunk-e különbséget tenni jó és rossz, fontos és kevésbé fontos között. Tudjuk-e, mi az, ami az életet szolgálja, s mi az, ami ellene dolgozik. S akkor nekünk magunknak kell tudni dönteni, még akkor is, ha sokan másként döntenek. Egyszerűen kívülről irányított, dróton rángatott emberek vagyunk-e, vagy megpróbáljuk a fölismert igazság alapján magunk, belülről, a belső meggyőződésünk szerint alakítani az életet? Hogy boldog emberek lehessünk.

*Korzenszky Richárd OSB
Üzenőfüzet című könyvéből*

JÁNOSHALMI HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség
kiadványa

Internetes elérhetőségünk:
szentanna.org

A Szerkesztői bizottság címe:
Jánoshalma, Béke tér 11.

email: jharangok@gmail.com
stanna@ancl.hu

Kiadja:
A Szent Anna Egyházközség
Plébánia Hivatala

Felelős kiadó:
Rónaszéki Gábor

Felelős szerkesztő:
Blázsik Sándor

Szedés-tördelés: ZSIKOR Bt.

Nyomda:
Kópia Kft. Kiskunhalas

Megjelenik: két havonta